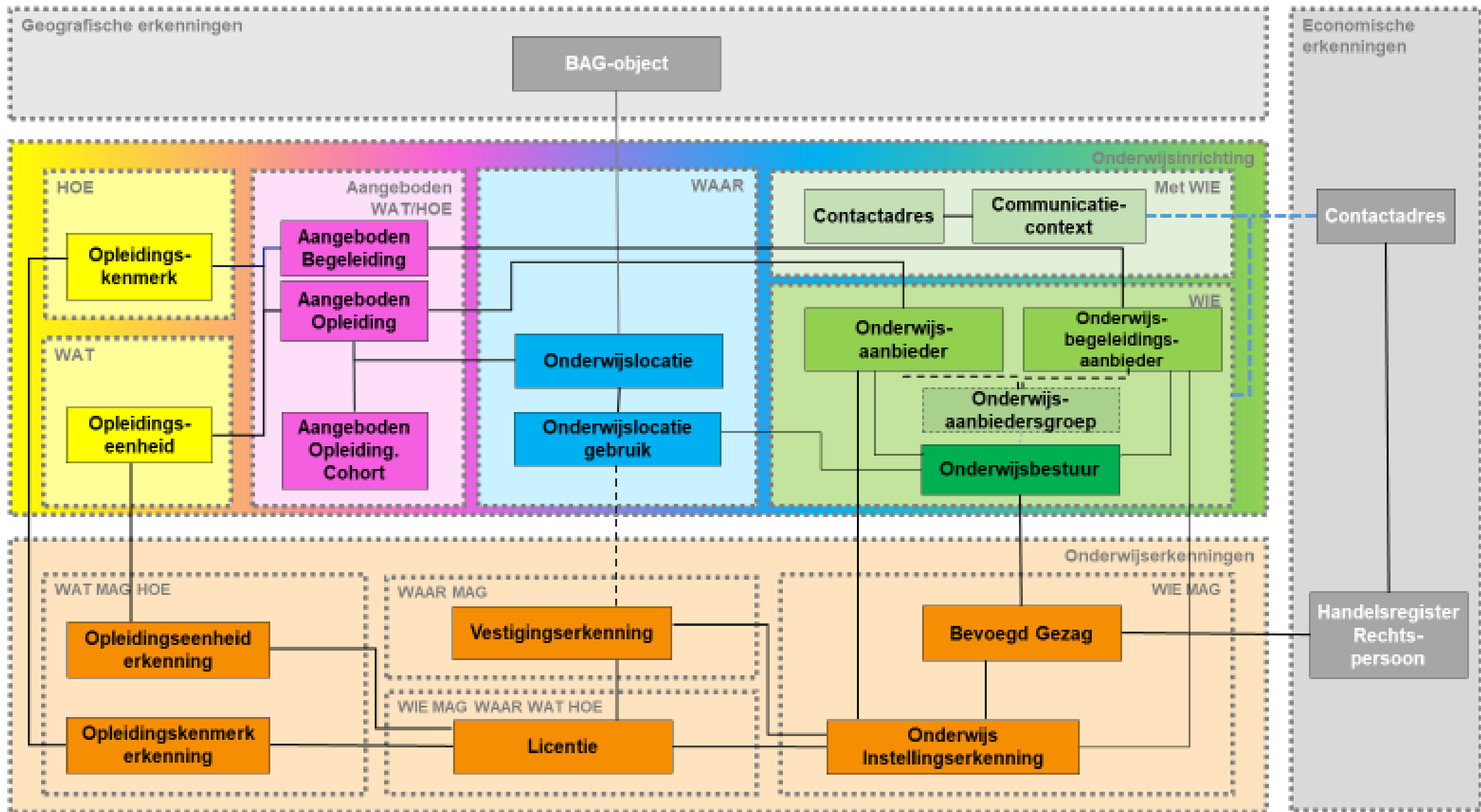

Praktijkcase gebruik RIO- objecten in de Doorstroomtoets

Hoe leg je idealiter de relatie met
objecten en identifiers uit RIO ten behoeve van de eigen processen en
voorzieningen?

Architectuurraad Edustandaard, 12 oktober 2023

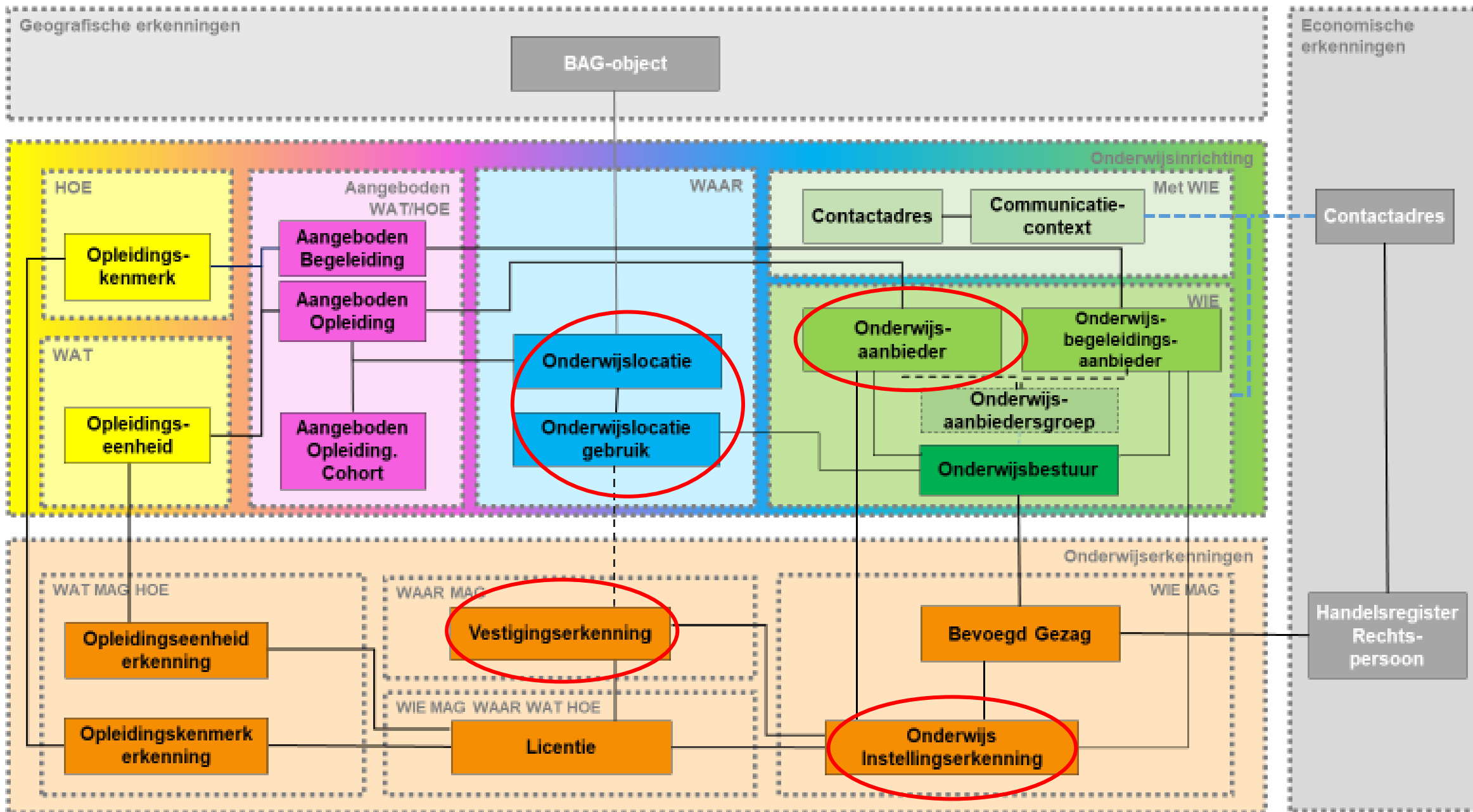

Oorspronkelijke inrichting Eindtoets vwb het processpecifieke organisatieonderdeel

- Leerlinggroepen werden uitgewisseld met als identificerend object de zogeheten “BRIN6-code” ook wel bekend als de “vestiging”.
- De BRIN6-code werd gebruikt voor meerdere entiteiten:
 - De door OCW/DUO formeel toegekende vestigingserkenning (“De toestemming om op een bepaalde locatie onderwijs te mogen verzorgen”).
 - Een door de Inspectie van het Onderwijs aangewezen toezichtobject (locaties, groepen, clusters etc.) dat niet samenviel met een vestigingserkenning (bekend onder de naam Inspectielocatie of ILOC, in de eindtoets verbijzonderd tot Uitvoeringslocatie of ULOC).
 - Een in de LAS apart te onderscheiden entiteit nodig voor de administratie (opgevoerd als de vestigingscode te grofmazig was en er geen ILOC/ULOC door de Inspectie voorhanden was).
- Deze objecten werden als code naast de Eindtoets uitgewisseld in meerdere processen (zowel richting Basispoort, uitgevers, gemeenten etc.).
- Issues (niet uitputtend):
 - entiteiten met een verschillende betekenis en lading werden ogenschijnlijk gelijkgesteld doordat alleen de code werd uitgewisseld, wat in de praktijk tot verschillen in interpretatie leidde (en spraakverwarring),
 - de zelf opgevoerde entiteiten met code waren systeemspecifiek maar werden wel in de keten gebruikt in samenwerkingen en uitwisselingen. Omdat meer partijen dit deden (bijv. OSO) kon het voorkomen dat dezelfde BRIN6-code op meer plekken werd gegenereerd en gebruikt (een beheerissue),
 - als de Inspectie een ILOC introk dan was daarmee de code ook uit beeld en vielen er processen stil (issue vwb de continuïteit),

Uitgangspunten

1. Gebruik de objecten uit RIO in de eigen processen en/of systemen, dit maakt het voor ketenpartners in ketensamenwerkingen en zelfs over ketensamenwerkingen heen transparant en eenduidig over welke informatie het gaat.
2. Ketenpartners hebben en beheren hun eigen (keten)proces- of systeemspecifieke objecten en voorzien die van een eigen identifier en eventueel van eigen attributen. *Voordeel: interne logica van de eigen (keten)processen/systemen is hierdoor gewaarborgd.*
3. (Keten)proces/systeemspecifieke objecten en hun identifiers hebben niet dezelfde aanduiding/notatie als een object cq identifier uit een centrale registratie (in dit geval RIO). *Voordeel: dit voorkomt verwarring bij de gebruikers en bij andere ketenpartners waarmee wordt samengewerkt.*
4. Een eigen object heeft in de regel relaties met meerdere RIO-objecten. Als een van die relaties verandert dan kan dat, afhankelijk van de bedrijfslogica die wordt gehanteerd, leiden tot een nieuw eigen object.
5. Ketenpartners relateren een of meerdere RIO-objecten aan de eigen systeemspecifieke objecten maar nemen die niet over als de basis voor het eigen proces/systeem.
6. Een RIO-object wordt in principe niet 1-op-1 gelijkgesteld aan het eigen object, ook al is in de praktijk er misschien een 100% match. *Voordeel: flexibiliteit in beheer, geen onlosmakelijke afhankelijkheid van bepaalde objecten in de centrale registratie, mochten er in de centrale registratie fouten sluipen die de eigen (keten)processen kunnen beïnvloeden.*
7. Voor de eigen processen kan een detailniveau vereist zijn die niet uit de registratie in RIO te halen is en waarvoor proces/systeemspecifieke attributen zijn vereist. Vandaar ook uitgangspunt 2. *Voordeel: toepassen van attributen die nodig zijn voor de werking van het eigen (keten)proces en/of systeem is niet afhankelijk van externe factoren.*

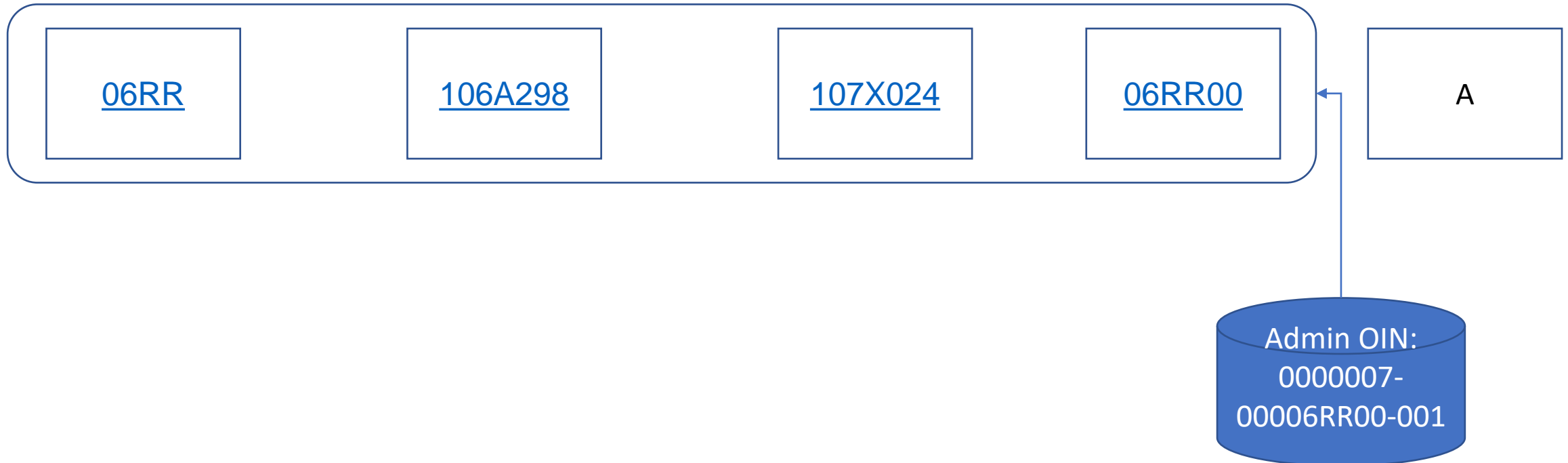
onderwijsinstellings
erkenning

onderwijsaanbieder

onderwijslocatie

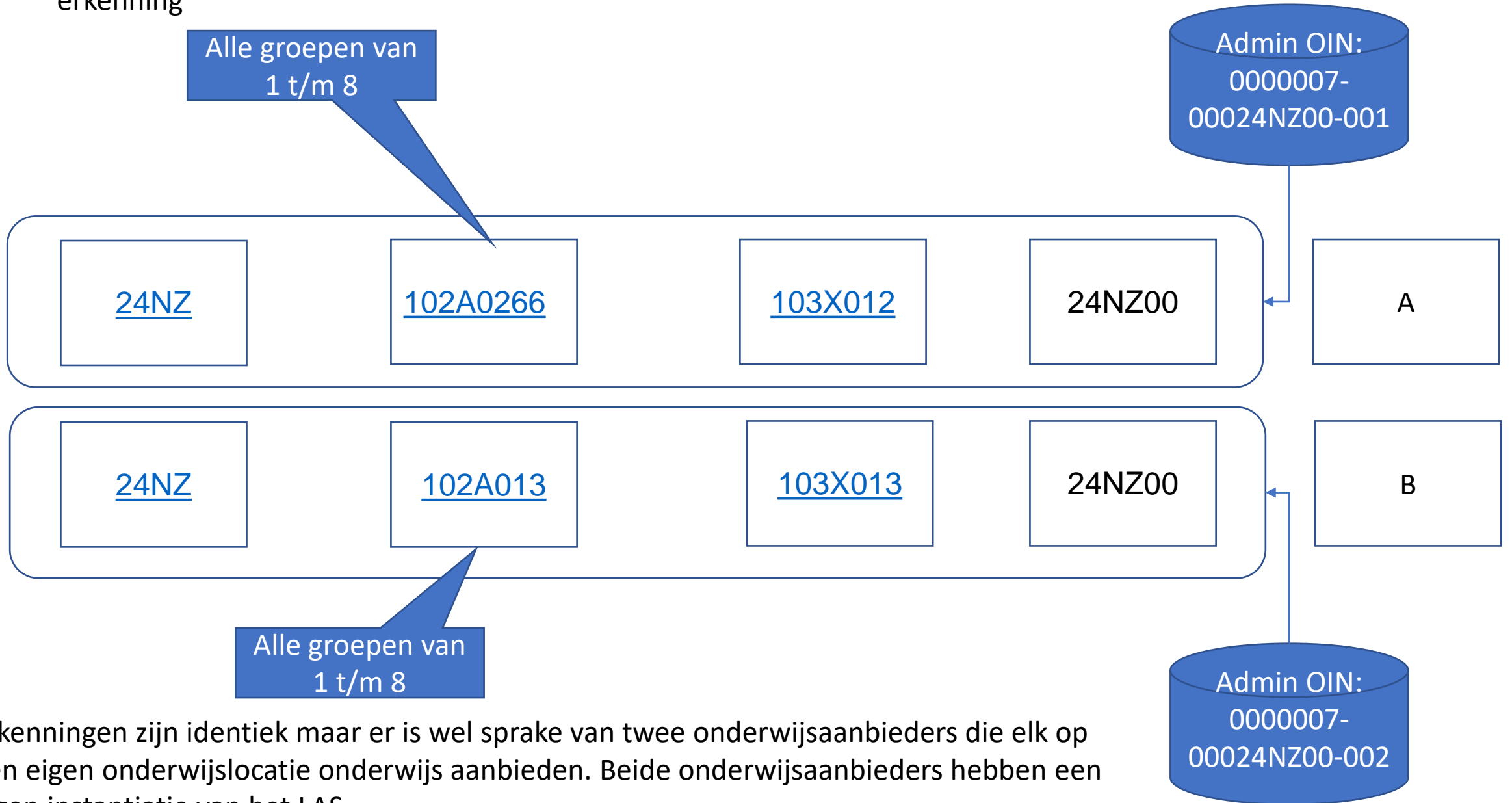
vestigingserkenning

toetsafnamegroep

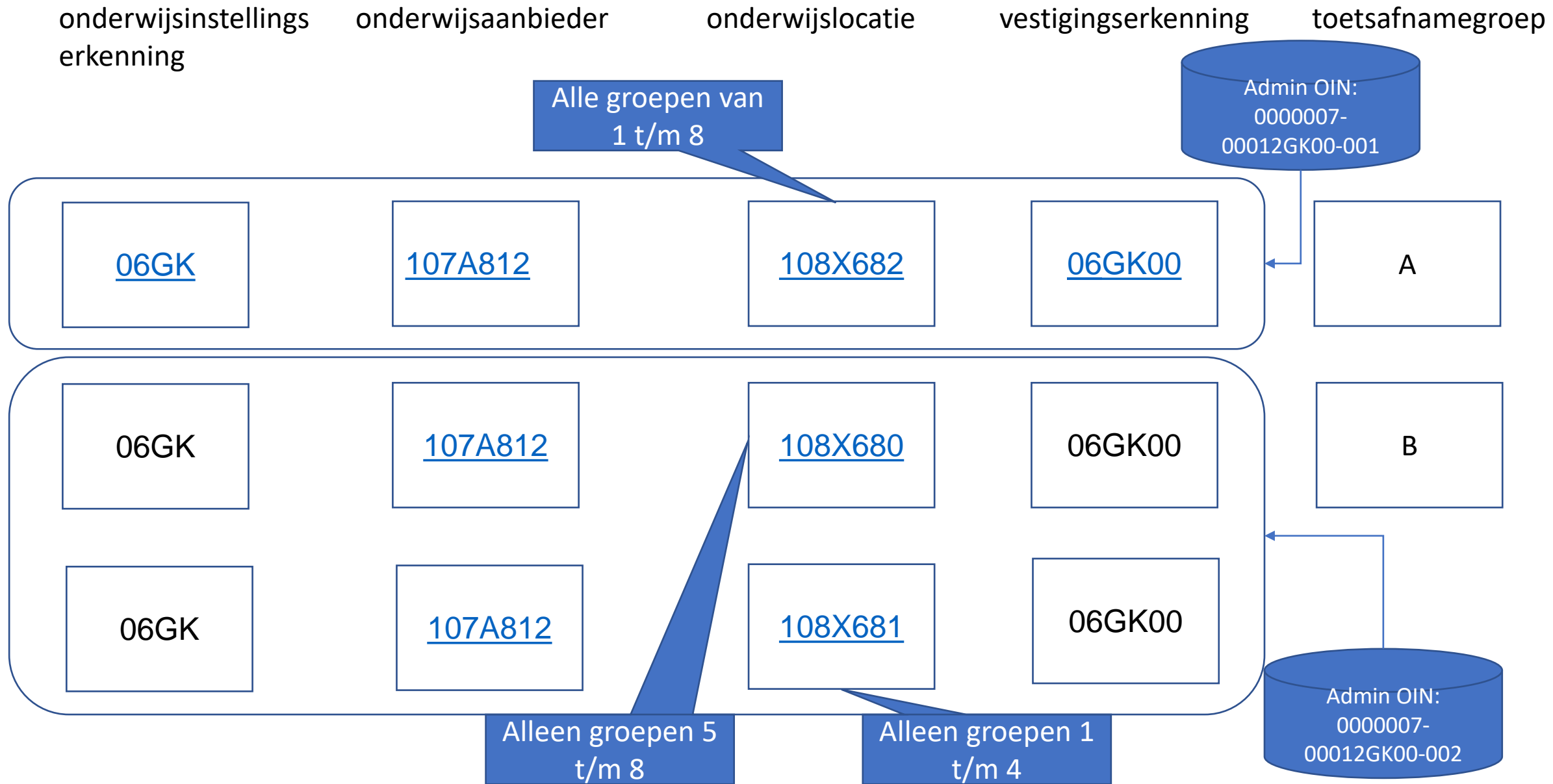

Alle voorbeelden in deze presentatie zijn gebaseerd op de praktijk (en zijn zo in RIO geregistreerd), op eentje na.
*Disclaimer: de suffices (laatste 3 cijfers) in de OIN's zijn fictief maar de opbouw is wel conform de OIN systematiek.
Het complete OIN (alle 19 karakters) wordt in het kader van OSR ook wel het routeringskenmerk genoemd.*

onderwijsinstellings
erkenning onderwijsaanbieder onderwijslocatie vestigingserkenning toetsafnamegroep

Erkenningen zijn identiek maar er is wel sprake van twee onderwijsaanbieders die elk op een eigen onderwijslocatie onderwijs aanbieden. Beide onderwijsaanbieders hebben een eigen instantiatie van het LAS.

Erkenningen zijn identiek, is sprake van een onderwijsaanbieder, die op 3 onderwijslocaties onderwijs aanbiedt. Op de ene locatie wordt onderwijs aan alle groepen gegeven en heeft men een eigen instantiatie van de LAS. Op de twee andere locaties zijn de groepen gesplitst maar hebben ze wel een gemeenschappelijke instantiatie van de LAS. Voor de Eindtoets-proces is alleen de onderwijslocatie waar de leerlingen die de eindtoets doen relevant.

onderwijsinstellings
erkenning

onderwijsaanbieder

onderwijslocatie

vestigingserkenning

toetsafnamegroep

17GW

105A933

106X744

17GW07

Admin OIN:
0000007-
00017GW00-
001

A

17GW

105A936

106X744

17GW22

Admin OIN:
0000007-
00017GW00-
002

B

17GW

108A387

106X744

17GW23

Admin OIN:
0000007-
00017GW00-
003

C

17GW

105A935

106X744

17GW21

Admin OIN:
0000007-
00017GW00-
004

Vso-aanbieder

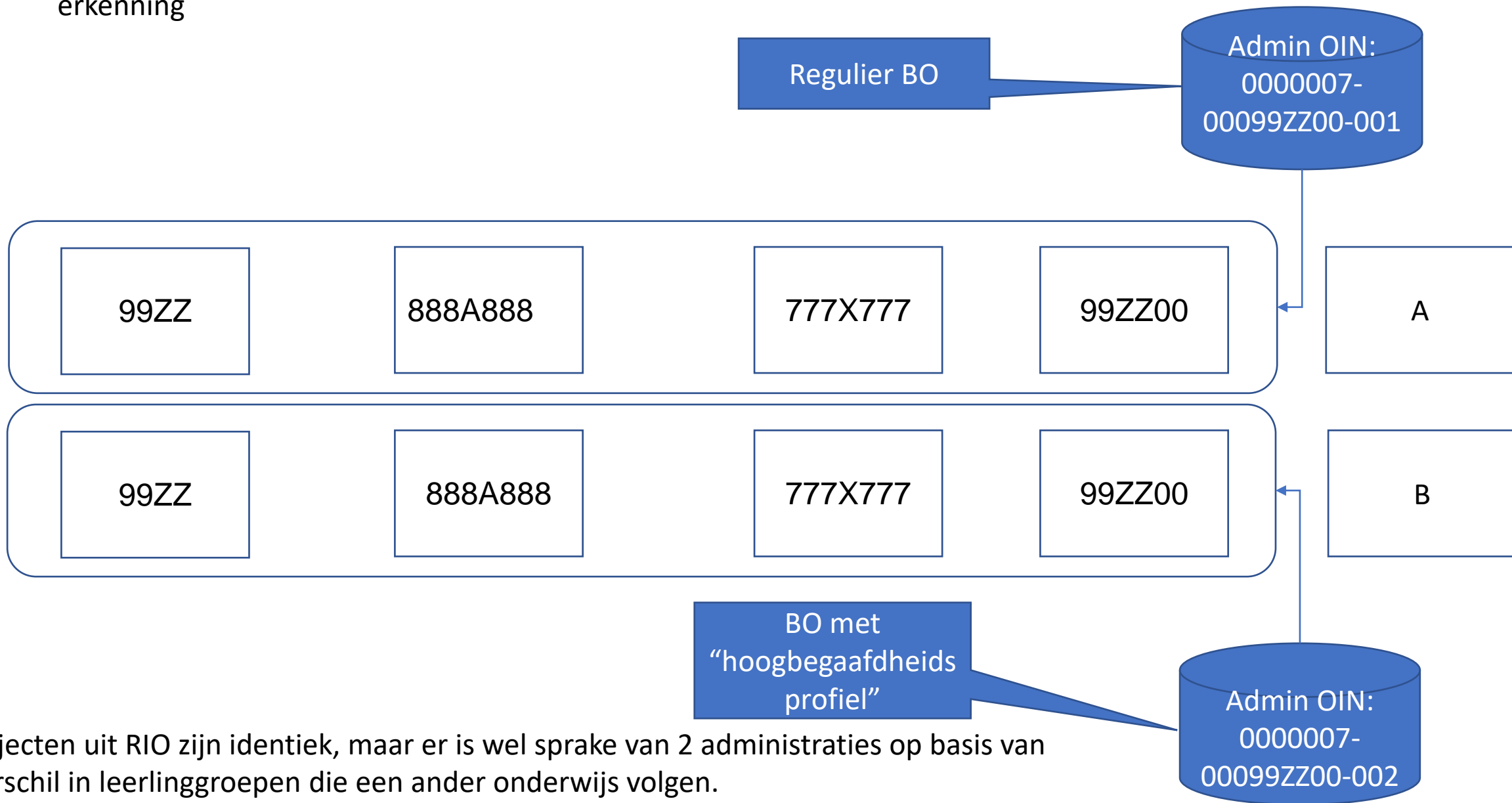
onderwijsinstellings
erkenning

onderwijsaanbieder

onderwijslocatie

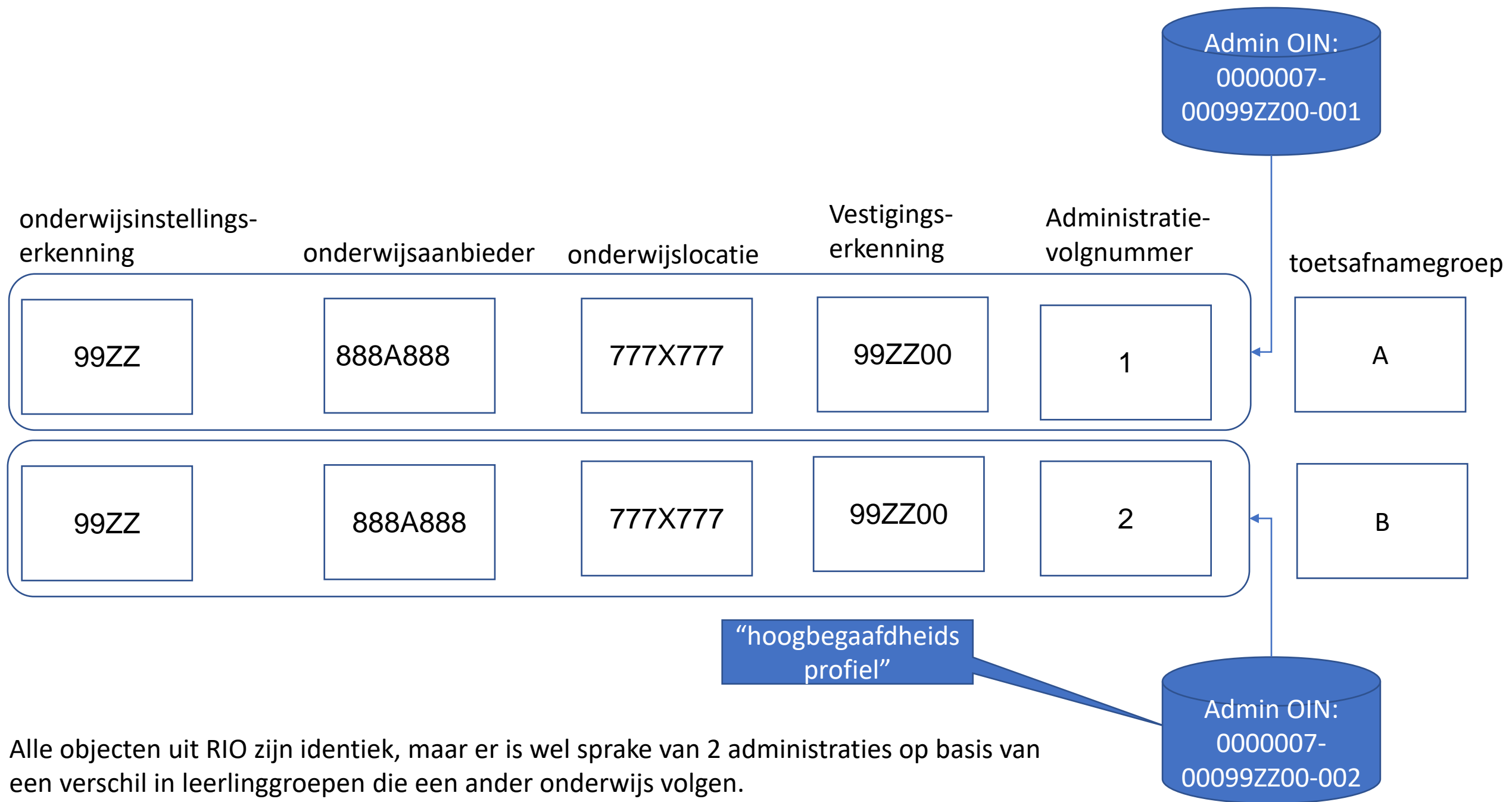
vestigingserkenning

toetsafnamegroep

Alle objecten uit RIO zijn identiek, maar er is wel sprake van 2 administraties op basis van een verschil in leerlinggroepen die een ander onderwijs volgen.

Disclaimer: gefingeerd voorbeeld

Alle objecten uit RIO zijn identiek, maar er is wel sprake van 2 administraties op basis van een verschil in leerlinggroepen die een ander onderwijs volgen.

Disclaimer: gefingeerd voorbeeld